

[Hauch.]

Vedkommende. I Byerne er Adgangen til forlods at beskatte de faste Ejendomme begrænset til en Sjettedel af den gennemsnitlige Udskrivning i de sidste 10 Aar, de personlige Skatteydere tilsvarende altsaa mindst fem Sjettedele af Udgifterne til Rets-, Poli- og Sygehusvæsen, medens der for Amtskommunernes Vedkommende praktisk talt ikke er aabnet Adgang til, at de af Amdraadskredsens Skatteydere, der ikke er Besiddere af fast Ejendom, kan være med til at bære Byrderne til Rets-, Poli- og Sygehusvæsen. Det er hævet over enhver Tvivl, at Forslaget betyder, at den amtskommunale Byrde i et vist Omfang forskydes fra de mindre velhavende til de mere velhavende Kommuner inden for Amdraadskredsen, og inden for Sognekommunerne vil Forskydningen ske efter Skatteevne hos de enkelte Skatteborgere.

Vedrørende Paragraffens Stykke 9 skal jeg sige, at det ligesom efter den tidligere Valgordning til Amdraadene vil være naturligt ogsaa i Fremtiden at kræve Skatteydelse som Betingelse for Udøvelse af Valgretten. Vi føler os fuldkommen overbevist om, at denne Opfattelse deles i meget vide Kredse af Landbefolkningen her i Landet.

Til Afsnit III, Gældsbestemmelserne, stiller Venstre Ændringsforslag Nr. 17—28 inkl. Venstre havde i Folketinget stillet en Række Ændringsforslag til Regeringsforslaget om Moratorium. En Del af disse blev tiltraadt af Ministeren, medens andre blev reelt vedtaget, om end med en noget anden Ordlyd end af Venstre foreslaaet. De Ændringsforslag, som var stillet til dette Afsnit, men som blev forkastet i Folketinget, har man nu paa ny stillet her i Landstinget. Som nye Forslag maa nævnes Ændringerne til § 14 og § 34. For ikke at faa genoptaget alt for mange tidligere afgjorte Sager har man foreslaaet, at naar en Skyldner en Gang har opnaaet Akkord, kan vedkommende ikke paa ny søge opnaaet en Ordning efter nærværende Lov. Man har dernæst foreslaaet en Ændring, som baade tager Hensyn til Kreditorerne og til de Debitorer, som uden egen Skyld er kommet i Vanskeligheder til Trods for Flid, Dygtighed og Sparsommelighed. Man har ligeledes søgt at opnaa en tilfredsstillende Ordning for det Tilfælde, at opadgaende Konjunkturer skulde friste Kreditorer til nu at søge Fyldestgørelse hos deres Debitorer.

Under Nr. 29 foreslaar et Flertal, at Afsnit IV udgaar. Med den Skikkelse, som Lovforslaget vil faa efter Vedtagelsen af

de Ændringsforslag, som et Flertal vil stemme for, er der nemlig ikke Brug for Dækningsbestemmelser ud over de 5 Mill. Kr., som jeg har peget paa i mine Bemærkninger forud.

Under Nr. 32 til § 53 i Afsnit V foreslaar Venstre, at Paragraffen udgaar. Endelig foreslaar Venstre under Nr. 34, at visse af Lovforslagets Afsnit skal til fornyet Behandling inden 1. Februar 1936, samt under Nr. 35, at Lovforslagets Titel ændres til: Forslag til Lov om Foranstaltninger vedrørende Landbruget.

Hermed tror jeg i Korthed at have gjort Rede for Venstres Synspunkter i den foreliggende Sag og for de af os stillede Ændringsforslag. Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for disse Ændringsforslag, naar de kommer til Afstemning i det høje Ting.

Jensen-Aale: Den ærede Ordfører (Hauch) gjorde udførligt Rede for de Ændringsforslag, som var stillet af ham og hans Parti, og det er vel derfor ikke nødvendigt, at jeg gaar ind paa en nærmere Omtale af dem. Men det ærede Medlem kom til i sin Tale, naturligvis med velberaad Hu, at sige: den alt for høje Regering. Det forekommer mig, at i dette Tilfælde kunde man sige: den alt for høje Ordfører. For den ærede Ordfører var saa højt oppe, at han, vel mod sin Vilje, kom til at sige noget, der ikke var rigtigt, for at bruge et meget mildt Udtryk. Det ærede Medlem sagde nemlig, at det Forslag, som Regeringen havde budt Landstinget, var et Diktat, det var ikke til at komme paa Forhandlingsfod med Regeringen. Det er en positiv Urigtighed. Der har været den bedste Forhandlingsvillighed baade fra Regeringen og Regeringspartierne, og saa sent som i Gaar spurgte den højtærede Statsminister de to Oppositionspartier, der desværre udgør Flertallet i dette høje Ting, om de ikke havde andre Ting at byde paa. Der blev svaret nej, det havde de ikke. Det tyder dog ikke paa, at man ikke kunde komme paa Forhandlingsfod med Regeringen. Og det samme gælder Regeringspartierne i Udvalget. De har været meget villige til at gaa ind i en positiv Forhandling om Enkeltighederne i Lovforslaget mod, at Helheden bevaredes, hvilket var aldeles nødvendigt, hvis man virkelig skulde kunne komme det betrængte Landbrug til Hjælp. Og jeg kan forsikre det høje Ting, ikke mindst den ærede Ordfører, om, at alle politisk interesseredes Øjne i Dag er rettet mod